

Arrest

nr. 165 878 van 14 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. BUYTAERT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Pakistaans staatsburger van Pashtoun origine, behorende tot de Turi-stam. U bent sjiïet en afkomstig uit het dorp Pekar, district Kurram Agency, Federally Administered Tribal Area (FATA). U was uw hele leven woonachtig te Pekar en leefde er van de landbouw op de velden van uw familie. U bent ongeschoold maar kan uw naam en de naam van uw dorp schrijven, en herkent enkele andere woorden. Omwille van de algemene onveiligheid in uw regio, een gevolg van sektarische spanningen tussen sjiïeten en soennieten, besloot uw vader om u uit Pakistan weg te sturen. Hij regelde uw reis met

een smokkelaar. U verliet Pakistan in de eerste helft van 2015, en reisde via Afghanistan, Iran, Turkije, Griekenland, Servië en Hongarije alvorens op 06/06/2015 in België aan te komen. Op 08/06/2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Pakistaanse identiteitskaart, en een bundel kopieën waarvan u de inhoud niet kent, met name; een attest van het Agency Headquarter Hospital te Parachinar betreffende uw vader, een kopie van de voorzijde van de identiteitskaart van uw moeder, een kopie van een brief van de Anjum-e-Hussainia, een kopie van een lijst van de Haidri Blood Bank en een reeks kopies van krantenknipsels, opgesteld in het Engels en het Urdu, ondermeer aangaande een dubbele bomaanslag tijdens de ramadanmaand in 2013.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u een ongeletterde sjiitische Pashtoun bent die het sektarische geweld en de algemene onveiligheid in uw regio van herkomst, met name Kurram Agency, ontvluchtte.

Het CGVS is echter van oordeel dat u uw asielmotieven, met name uw vrees omwille van het veralgemeende geweld in uw herkomstregio, niet aannemelijk heeft weten maken. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw (recente) herkomst uit Pewar, Kurram Agency.

Zo is vooreerst uw geografische kennis van de regio opvallend ondermaats.

Zo kon u niet aangeven welke Afghaanse regio of welke Afghaanse provincies vlakbij Pewar liggen, hoewel de grens met Afghanistan amper enkele kilometers van Pewar ligt (CG p. 4-5, zie info toegevoegd) en u de streek doorkruiste tijdens uw tocht naar Europa (CG p. 20). Ook de bergpas die de bergen doorkruist en zo de strategisch belangrijke handelsroute naar Afghanistan vormt, kon u niet correct benoemen (CG p.6). Immers, zo stelde u dat de pas door de bergen geen specifieke naam heeft, maar dat u het 'Sarak' noemt. Echter, uit informatie blijkt dat deze bergpas algemeen gekend is als de Peiwar pass (zie informatie toegevoegd), dewelke nochtans van strategisch en historisch belang is voor de Turi-stam, waartoe u behoort. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u niet op de hoogte bent dat deze pas en de weg die ernaartoe leidt tot wel 5 maanden per jaar gesloten zijn wegens de jaarlijkse sneeuwval (CG p.5-6, zie informatie toegevoegd). Hoewel u op de hoogte bent dat de sneeuw voor mobiliteitsproblemen zorgt in de regio, stelde u dat de wegen slechts ongeveer 3 dagen geblokkeerd zijn vanwege de sneeuwval (CG p.6). Dergelijke verklaringen stroken dan ook niet met de bekende informatie en missen bovendien realiteitszin, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze regio reeds aantast.

Gevraagd naar de wegen in uw regio gaf u correct aan dat er een weg loopt die Afghanistan met Parachinar verbindt, doch uw beschrijving van deze weg strookt wederom niet met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo stelde u dat de weg naar Afghanistan langs Tari loopt. Er zouden naar uw verklaringen geen andere dorpen tussen Pewar en de grens liggen, dan Tari. Echter, in realiteit blijkt het door u bedoelde dorp voluit Tari Mangal te heten - genoemd naar de stam die het dorp bevolkt - en ligt tussen Pewar en Tari Mangal nog het dorp Kotri Mangal, hetgeen blijkens de satellietbeelden van de omgeving toch vanop de weg te zien moet zijn (CG p.5, zie informatie toegevoegd). Ook uw wegbeschrijving van de rit naar Parachinar, dewelke u naar eigen zeggen om de 15 à 20 dagen ondernam, laat danig te wensen over. Zo gaf u aan dat u vooreerst het dorp Leshari (Larzar) tegenkomt, gevolgd door Shalozan, Noorkai en Laqmankhel. U ontkennde dat u tussen Pewar en Parachinar een rivier zou tegenkomen (CG p.8). Ook gevraagd naar andere natuurlijke waterlopen of bronnen in de omgeving van uw dorp antwoordde u negatief (CG p.7). Volgens uw verklaringen zouden er enkel door de mens gegraven kanaaltjes zijn, die het smeltwater van de Spin Ghar-berg afvoeren (CG p.7). Opnieuw stroken uw verklaringen geenszins met de beschikbare geografische informatie betreffende Pewar en omgeving. Immers, zowel op kaart als satellietbeelden en foto's is duidelijk te zien dat de omgeving van Pewar waterrijk is. Op de route naar Parachinar, die u minstens maandelijks zou afgelegd hebben, dient immers een rivier te worden overgestoken. Hoewel kan verwacht worden dat het debiet in deze waterloop enigszins seizoensgebonden is, dient opgemerkt dat de bedding van deze rivier desalniettemin duidelijk tegen zijn omgeving afsteekt (zie satellietbeelden en foto's toegevoegd) en dat deze waterloop tot aan de Kurram-stroom reikt. U werd bovendien expliciet gevraagd of er op sommige momenten in het jaar mogelijk wél een rivier zou stromen, waarop u antwoordde: "Nee. Nooit. Er zijn hele kleine waterkanalen, maar je kan geen rivier zien." (CGp.8). Kan nog aangestipt worden dat er door de ontwikkelingsmaatschappij van de FATA-regio een waterkrachtcentrale gepland wordt in Pewar (zie informatie toegevoegd) en in het door u genoemde buurdorp, Tari Mangal, zelfs een grote brug over de rivierbedding gebouwd werd (zie foto's toegevoegd). Verder is het opmerkelijk dat u Parachinar en de dorpen die u onderweg tegenkomt niet correct weet te situeren. Zo stelde u dat de dorpen Noorkai, Shalozan, Luqmankhel in het zuiden liggen (CG p.8). Echter, op de kaart blijkt duidelijk dat deze dorpen, gelegen in de richting van Parachinar, duidelijk in het oosten liggen. U vermeldde spontaan nog twee andere dorpen, Barkai

en Kachkina, die volgens u (in tegenstelling tot eerder genoemden) dichtbij zouden liggen (CGp.8). Volgens kaartgegevens blijken deze dorpen echter net verder weg te liggen, en dit wél in zuidelijke richting (zie info toegevoegd). Gevraagd om Parachinar zelf te situeren moest u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven (CG p.8). Wanneer de vraag vervolgens aangepast werd aan uw persoonlijk referentiekader (met name werd u gevraagd waar de zon staat wanneer u naar maandelijksse gewoonte in de ochtend naar Parachinar vertrok), antwoordde u foutief dat Parachinar in de richting van de zonsondergang (westen) ligt (CG p.9), om pas na confrontatie met uw tegenstrijdige uitspraken alsnog aan te geven dat het in het oosten ligt (Ibid.). Dergelijke foutieve en moeizame antwoorden op vragen waarvan verwacht mag worden dat ze evident zijn voor iemand die daadwerkelijk zijn hele leven in Pewar woonde en regelmatig naar Parachinar reisde, ondergraven de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze regio des te meer.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u als landbouwer werkte op de velden van uw familie. U gaf aan dat u enkel granen en rode bonen teelde (CG p. 4). Groenten kocht u naar eigen zeggen in Parachinar, omdat u noch ander landbouwers in uw regio groenten zouden telen (CGp.13). Gevraagd naar de gewassen op de velden van andere dorpelingen, stelde u expliciet: "allemaal enkel granen, sommige mensen kweekten ook aubergines, maar dat zijn uitzonderingen" (CG p13). Nochtans is Pewar volgens de informatie waarover het CGVS beschikt net gekend omwille van zijn fruit en groenten (zie informatie toegevoegd). Uw beweerde profiel van landbouwer afkomstig uit Pewar komt hiermee dan ook nog verder op de helling te staan, te meer daar uw onwetendheid kernelementen uit uw – voorgehouden - leefwereld betreft.

Eenzelfde bemerking geldt wat betreft uw kennis van de tribale maatschappij waaruit u nochtans afkomstig zou zijn. Hoewel de stamstructuren in uw regio van herkomst nog steeds een doorslaggevende rol speelt in het maatschappelijk bestel en tevens een rol spelen in de regelmatige opflakkingen van geweld in de regio, blijkt u onaannemelijk slecht op de hoogte te zijn van de stamstructuren en stamverhoudingen in uw (naaste) omgeving. Zo gaf u aan tot de Alizai-stam te behoren (CG p.2), waarvan u kon situeren dat ze tot de Turi behoren, samen met de Ghondi khel, Doparzaï, Mastu Khel, en Hamza Khel (CG p.14-15). Wanneer u gevraagd werd de stammen in Kurram Agency op te sommen gaf u aan dat er 6 stammen zijn in Khyber Agency. U somde spontaan voorname stammen op en voegde hier tevens de Bangash aan toe (CGp.14-15). U gevraagd of de Bangash eveneens deel uitmaakten van de Turi-stam, antwoordde u opmerkelijk genoeg bevestigend (Ibid.). Nochtans vormen de Bangash een afzonderlijke stam en behoren zij in het geheel niet tot de Turi. Meer zelfs, historisch gezien leven de Bangash en de Turi, waartoe u behoort, op gespannen voet (zie info toegevoegd). Zo werd bij wijze van voorbeeld in maart 2015 - vlak voor uw vermeend vertrek uit uw land van herkomst - nog een 55 jaar aanslepende twist tussen beide stammen opgelost met behulp van een jirga en de tussenkomst van de political agent (zie COI focus in bijlage, p. 7). Uw verklaringen zijn dan ook op zijn zachts gezegd opmerkelijk te noemen. Er werd u vervolgens nog gevraagd of de Bangash ook soennieten kunnen zijn, waarop u te kennen gaf dat dit niet mogelijk is (CG p.5). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd dat de Bangash stam zowel soennieten als sjiieten omvat, waarbij de sjiieten een kleine minderheid zouden vormen. Het is hoogst opmerkelijk dat u er niet in slaagt om de Bangash, na de Turi de grootste stam in Kurram Agency, correct te duiden en op een juiste manier te verhouden ten opzichte van uw eigen stam. De geloofwaardigheid van uw herkomst uit het stamengebied, hetgeen u net zou ontvlucht zijn omwille van spanningen tussen Sjiieten (Turi) en soennieten (ondermeer de Bangash), komt dan ook nog verder in het gedrang. U noemde naast de Turi-substammen en de Bangash-stam geen andere stammen die Kurram Agency zouden bevolken (CG p14-15). U gaf zelfs expliciet te kennen: "Maar in Kurram Agency zijn we allemaal Turi", en ontkende dat er nog andere stammen zouden wonen (CG p.15). Nochtans wordt uw directe omgeving, ondermeer uw dorp Pewar en buurdorpen Tari Mangal en Kotri Mangal, bevolkt door de Mangal stam. In Parachinar, waar u regelmatig inkopen deed, is er bovendien een aanwezigheid van Zazai, hoewel u zelf ontkende dat deze stam in Pakistan zou wonen (CG p.15). Dat u zelfs de stammen in uw directe omgeving niet blijkt te kennen, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Pewar nog verder aan. Hier kan nog bij aangestipt worden dat uw verklaringen op dit vlak duidelijk inconsistent zijn. Immers, uit uw verklaringen moet blijken dat in Kurram Agency enkel Turi-stammen wonen en alle Turi sjiiet zijn (CG p. 14-15). Desondanks gaf u te kennen dat het door u genoemde dorp Delosan, dichtbij Pewar (hetgeen overigens door het CGVS niet kon worden gelokaliseerd) zouden bevolkt worden door soennieten (CG p.8). Uw incoherente verklaringen kunnen dan ook wijzen op het ingestudeerde karakter van uw antwoorden.

Ook uw algemene kennis van de actuele situatie in uw herkomstregio laat danig te wensen over. Hoewel u verklaarde analfabeet te zijn, mag van iemand die zijn thuisland verlaat omwille van religieuze spanningen en religieus geïnspireerd geweld toch verwacht worden een zeker basiskennis te hebben van de voornaamste feiten en belangrijkste aspecten van deze problematiek. Het is dan ook markant dat u slechts in opmerkelijk vage termen de veiligheidssituatie in uw regio sinds 2007 kan beschrijven.

Zo gaf u weliswaar aan dat er manifestaties waren van sjiieten en soennieten en dat het geweld toenam (CG p.15). De aanleiding voor het geweld omschreef u als: "er waren slogans tegen elkaar" (CG p.16). Gevraagd om dit concreter te situeren, kwam u niet verder dan : "in 2007 begon het. En dan braken gevechten tussen beide kanten uit." (CG p.16). Gevraagd wat er sindsdien nog gebeurde, kwam u wederom niet verder dan het vage: "het geweld begon van 2007 tussen sjiieten en soennieten. Er waren twee bomexplosies in 2012" (CG p.16), wat wijst op het ingestudeerde karakter van uw – erg vage – verklaringen. Immers, zo vermeldde u spontaan enkel twee bomexplosies in 2012, zonder enige melding te maken van andere belangrijke of recentere incidenten. Gevraagd wat er behalve deze twee explosies (u kon ze niet preciezer situeren in de tijd, CG p.16) nog gebeurde tussen 2007 en 2012, kon u slechts aangeven: "er waren explosies, maar ik ken de datum niet" (CG p.16). Er werd u nog gevraagd wat er tijdens de ramadanmaand van 2013 in Parachinar gebeurde, waarop u antwoordde: "er gebeurde niets tijdens de ramadan" (CG p.18), wat u vervolgens nogmaals expliciet bevestigde (ibid.). Zelfs wanneer u uitdrukkelijk gepeild werd naar eventuele explosies op dat moment in Parachinar, verwees u slechts naar een eerder genoemd incident in 2012, waarna u stelde: " ik herinner me niets over 2013" (CGp.19). Geconfronteerd met de bedenking dat het mag verbazen dat u wel nog 2 explosies noemt die plaatsvonden in 2012, maar zich niets kan herinneren over 2013 (toen nota bene een zeer zware dubbele bomaanslag plaatsvond in Parachinar tijdens de ramadanmaand), wat recenter is dan de door u vermelde feiten, herhaalde u slechts categoriek: "Ik herinner me niet over 2012" (CG p.19). Het is volstrekt onaannemelijk dat u, die tot voor kort in Peshawar woonde en regelmatig naar Parachinar ging, zich niet meer zou kunnen herinneren dat in die stad, tijdens een voor moslims belangrijke periode en zo recent als juli 2013, een zware bomaanslag plaatsvond, te meer daar u van deze aanslag zelf verschillende persartikels voorlegt ter staving van uw asielaanvraag.

Ook uw kennis van de religieuze groeperingen die in uw streek actief zijn, en die verantwoordelijk zijn voor de precaire veiligheidssituatie omwille waarvan u uw land van herkomst verliet, is ontoereikend. Zo kan u, gevraagd naar sjiitische gewapende groeperingen, wel enkele sjiitische organisaties opsommen, maar dient u daarentegen, gevraagd naar soennitische gewapende groeperingen, het antwoord volledig schuldig te blijven (CG p.13, p.18), wat hoogst eigenaardig is aangezien u net claimt het geweld van deze soennitische groeperingen ontvlucht te zijn. Dat u desgevraagd geen enkele soennitische militie kan noemen, is dan ook frappant en tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kurram Agency en uw voorgehouden vrees nog verder aan.

Ook omtrent de lokaal erg belangrijke politieke en religieuze leidersfiguur Agha Muhammad Nawaz Irfani, die vrij kort voor uw verklaard vertrek werd vermoord, kon u opvallend weinig toelichting geven. Zo wist u wel correct aan te geven dat Irfani een imam is die een belangrijke leidersrol speelt in de Parachinar regio, en dat deze man vermoord werd in Islamabad. Echter, gevraagd naar een situering in de tijd stelde u dat hij 7 à 8 maanden geleden zou vermoord zijn (CG gehoor 24/09/2015, p. 11), wat indruist tegen de informatie beschikbaar (waarvan een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier), waaruit duidelijk blijkt dat Irfani reeds op 26/11/2014 werd doodgeschoten. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in het geheel niet op de hoogte bent van het feit dat Irfani reeds sedert februari 2014 in de ban werd geslagen naar aanleiding van een dispuut rond de verkiezingen van 2013, en sindsdien in Islamabad verbleef (CG p.11). Zo gaf u aan dat Irfani slechts 2 of 3 dagen in Islamabad vertoefde om een of andere reden, maar anders in Parachinar woonde (CG p.11).

Dient benadrukt dat van iemand die beweerd van geboorte tot vertrek steeds in hetzelfde dorp te hebben gewoond, mag verwacht worden dat hij met algemene informatie met betrekking tot zijn dichte leefwereld bekend is. Uw beweerde ongeletterdheid kan de pertinente hiaten in uw kennis van uw herkomst regio niet verklaren, te meer gezien gepeild werd naar algemene kennis aansluitend bij uw eigen leefwereld. Dat u als landbouwer een onaannemelijk beperkte kennis heeft van geografische en klimatologische elementen, en u, die het sektarische geweld zou ontvlucht zijn, daarenboven onaannemelijk weinig kennis heeft van de spanningen en het conflict in uw regio, is dan ook niet te verschonen. Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat ernstige bedenkingen rijzen met betrekking tot uw vermeende ongeletterdheid. Zo is het opvallend dat u tijdens het gehoor spontaan de schrijfwijze van de naam van uw dorp corrigeerde wanneer de tolk deze naam in westers schrift opschreef (CG p.3). Ook wanneer u gevraagd werd om zelf de naam van uw dorp en uw eigen naam op te schrijven kon u zich zonder enige aarzeling van deze taak kwijten, en schreef u beiden in westers schrift neer (zie kladblad 1), dit hoewel uw naam op uw identiteitskaart in het Urdu geschreven staat en de meerderheid in uw vermeende regio van herkomst voornamelijk Pashtou schrijft. U stelde van dorpsgenoten enkel uw naam te hebben leren schrijven (CG p.3), maar blijkt ook nog andere woorden te herkennen (CG p.3, p.22). Gevraagd of men in uw vermeende regio van herkomst, steeds in westerse tekens schrijft of ook een ander schrift gebruikt, verklaarde u: "neen, ze schrijven enkel zo" (CG p.3). Dat u, die verklaarde amper twee woorden te kunnen schrijven, enkel in westers schrift schrijft hoewel men in uw regio van herkomst voornamelijk Urdu of Pashtou hanteert, ondermijnt niet enkel uw vermeende ongeletterdheid maar tevens uw vermeende herkomst uit de tribale gebieden in het Noord-Westen van Pakistan.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat tegenstrijdigheden werden vastgesteld wat betreft uw identiteitsdocumenten en reismodaliteiten. Zo stelde u in het kader van uw gehoor bij de DVZ nog dat u uw paspoort en identiteitskaart verloor aan de Turkse grens (DVZ verklaring rubriek 26A). Nochtans wist u uw identiteitskaart wel voor te leggen tijdens uw gehoor op het CGVS, hierbij verklaarende dat deze in Pakistan was achtergebleven en ze u van daaruit door uw vader werd opgestuurd (CG p.21). Ook wat betreft uw paspoort lopen uw verklaringen danig uiteen. Zo gaf u ten overstaan van de DVZ nog te kennen dat u uw paspoort samen met uw identiteitskaart verloor, en voegde u hier nog aan toe dat uw paspoort geen visum bevatte (DVZ verklaring rubriek 26A). Tijdens uw gehoor op het CGVS daarentegen stelde u nooit een paspoort te hebben gehad (CG p.22). Uw verklaringen betreffende uw identiteitsdocumenten zijn dan ook manifest tegenstrijdig, wat uw algehele geloofwaardigheid geenszins ten goede komt.

Ook wat betreft de organisatie van uw reis valt op dat uw verklaringen allerminst consequent zijn. Zo stelde u bij de DVZ dat uw reis werd geregeld door een smokkelaar wiens naam u onbekend zou zijn. Uw vader zou hem hiervoor 900.000 Pakistaanse roepies (ofte 7.650 euro, bij benadering) betaald hebben (DVZ verklaringen rubriek 32). Ten overstaan van het CGVS daarentegen gaf u aan dat uw vader 9000 euro betaalde (CG p.23), en dit nota bene aan een smokkelaar die u bekend is onder de naam Hassan (CG p.21). Uw frappant tegenstrijdige verklaringen aangaande uw reismodaliteiten en identiteitsdocumenten ondersteunen de eerder vaststellingen met betrekking tot uw (recente) herkomst uit Kurram Agency, Pakistan, nog verder. Immers, uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw reisweg doen vermoeden dat u vanaf een ander vertrekpunt en mogelijk op een ander tijdstip uw tocht naar Europa heeft aangevat.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat, gezien u bedrieglijke verklaringen aflegt aangaande uw herkomst en recente verblijfplaatsen, u het CGVS niet in staat stelt om een juist oordeel te vellen aangaande eventuele problemen bij een terugkeer naar Pakistan. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent vertrek uit Peshawar, Kurram Agency (FATA), kan aan uw asielmotieven (i.e. uw vrees jegens het veralgemeend geweld in deze regio) evenmin geloof gehecht worden.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtunkhwa. Doch, aangezien uw verklaringen omtrent uw herkomst en recent verblijf in deze regio niet aannemelijk zijn, komt u niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Vluchtelingenconventie noch voor de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden kunnen ombuigen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Pakistaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Aan documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, kan aan deze documenten dan ook geen bewijswaarde worden gehecht, te meer gezien de inhoud van sommige van deze documenten moeilijk te rijmen valt met uw eigen verklaringen, én de herkomst van deze documenten hoogst dubieus te noemen valt. Zo heeft u zelf kennelijk geen kennis van de inhoud van deze documenten, naar eigen zeggen omdat u ongeletterd bent (CG p.22). U zou deze documenten per email ontvangen hebben van uw (nochtans) ongeletterde vader (CG p.22). Uw toelichting hierbij, als zou uw vader hiervoor de hulp hebben gekregen van een zekere Irshad (CG p.21-22), waarover u voor het overige geen nadere details of uitleg kan verschaffen, roept enkel nog verder vragen op met betrekking tot de authenticiteit en herkomst van de door u voorgelegde kopies. Hier kan ten overvloede nog aan toegevoegd worden dat de inhoud van sommige van deze documenten moeilijk te rijmen valt met uw verklaringen, of zelfs manifest enige grondslag mist. Zo brengt u een kopie van een attest aan van de organisatie Anjuman-e-Hussa(i)nia, waarin melding wordt gemaakt van verschillende acties die u zou ondernomen hebben en dat u daarenboven het slachtoffer zou zijn geweest van verschillende pogingen tot kidnapping door de taliban. De vaststelling dat u zelf deze feiten op geen enkel ogenblik tijdens uw asielpprocedure vermeldde, doet de reeds geringe bewijswaarde van dergelijke documenten verder teniet. Ook de krantenknipsels met betrekking tot een aanslag in juli 2013 en de lijst van slachtoffers van deze aanslag, opgesteld door de Haidari Bloodbank, doen de wenkbrauwen fronsen, aangezien u zelf tijdens het gehoor geenszins op de hoogte bleek van deze bewuste aanslag (zie supra). De kopie van het medische attest betreffende de verwonding van uw vader is overigens afkomstig van een ziekenhuis waarvan u de naam tijdens het gehoor schuldig diende te blijven (CG p.17). Bovenstaande

vaststellingen doen besluiten dat aan het amalgaam van de door u neergelegde documenten geen bewijswaarde kan worden gehecht. Ook de authenticiteit van uw identiteitskaart, over dewelke u reeds ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde, is in ernstige mate gecompromitteerd, gegeven het geheel van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u een ongeletterde sjiitische Pashtoun bent die het sektarische geweld en de algemene onveiligheid in uw regio van herkomst, met name Kurram Agency, ontvluchtte.

Het CGVS is echter van oordeel dat u uw asielmotieven, met name uw vrees omwille van het veralgemeende geweld in uw herkomstregio, niet aannemelijk heeft weten maken. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw (recente) herkomst uit Pewar, Kurram Agency.

Zo is vooreerst uw geografische kennis van de regio opvallend ondermaats.

Zo kon u niet aangeven welke Afghaanse regio of welke Afghaanse provincies vlakbij Pewar liggen, hoewel de grens met Afghanistan amper enkele kilometers van Pewar ligt (CG p. 4-5, zie info toegevoegd) en u de streek doorkruiste tijdens uw tocht naar Europa (CG p. 20). Ook de bergpas die de bergen doorkruist (...) kon u niet correct benoemen (CG p.6). Immers, zo stelde u dat de pas door de bergen geen specifieke naam heeft, maar dat u het 'Sarak' noemt. Echter, uit informatie blijkt dat deze bergpas algemeen gekend is als de Peiwar pass (zie informatie toegevoegd) (...). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u niet op de hoogte bent dat deze pas en de weg die ernaartoe leidt tot wel 5 maanden per jaar gesloten zijn wegens de jaarlijkse sneeuwval (CG p.5-6, zie informatie toegevoegd). Hoewel u op de hoogte bent dat de sneeuw voor mobiliteitsproblemen zorgt in de regio, stelde u dat de wegen slechts ongeveer 3 dagen geblokkeerd zijn vanwege de sneeuwval (CG p.6). Dergelijke verklaringen stroken dan ook niet met de bekende informatie en missen bovendien realiteitszin, wat de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze regio reeds aantast.

Gevraagd naar de wegen in uw regio gaf u correct aan dat er een weg loopt die Afghanistan met Parachinar verbindt, doch uw beschrijving van deze weg strookt wederom niet met de informatie waarover het CGVS beschikt.

Zo stelde u dat de weg naar Afghanistan langs Tari loopt. Er zouden naar uw verklaringen geen andere dorpen tussen Pewar en de grens liggen, dan Tari. Echter, in realiteit blijkt het door u bedoelde dorp voluit Tari Mangal te heten - genoemd naar de stam die het dorp bevolkt - en ligt tussen Pewar en Tari Mangal nog het dorp Kotri Mangal (...) (CG p.5, zie informatie toegevoegd). Ook uw wegbeschrijving van de rit naar Parachinar, dewelke u naar eigen zeggen om de 15 à 20 dagen ondernam, laat danig te wensen over. Zo gaf u aan dat u vooreerst het dorp Leshari (Larzar) tegenkomt, gevolgd door Shalozan, Noorkai en Laqmankhel. U ontkende dat u tussen Pewar en Parachinar een rivier zou tegenkomen (CG p.8). Ook gevraagd naar andere natuurlijke waterlopen of bronnen in de omgeving van uw dorp antwoordde u negatief (CG p.7). Volgens uw verklaringen zouden er enkel door de mens gegraven kanaaltjes zijn, die het smeltwater van de Spin Ghar-berg afvoeren (CG p.7). Opnieuw stroken uw verklaringen geenszins met de beschikbare geografische informatie betreffende Pewar en omgeving. Immers, zowel op kaart als satellietbeelden en foto's is duidelijk te zien dat de omgeving van Pewar waterrijk is. Op de route naar Parachinar, die u minstens maandelijks zou afgelegd hebben, dient immers een rivier te worden overgestoken. Hoewel kan verwacht worden dat het debiet in deze waterloop enigszins seizoensgebonden is, dient opgemerkt dat de bedding van deze rivier desalniettemin duidelijk tegen zijn omgeving afsteekt (zie satellietbeelden en foto's toegevoegd) (...). U werd bovendien expliciet gevraagd of er op sommige momenten in het jaar mogelijk wél een rivier zou stromen, waarop u antwoordde: "Neen. Nooit. Er zijn hele kleine waterkanalen, maar je kan geen rivier zien." (CGp.8). Kan nog aangestipt worden dat er door de ontwikkelingsmaatschappij van de FATA-regio een waterkrachtcentrale gepland wordt in Pewar (zie informatie toegevoegd) en in het door u genoemde buurdorp, Tari Mangal, zelfs een grote brug over de rivierbedding gebouwd werd (zie foto's toegevoegd). Verder is het opmerkelijk dat u Parachinar en de dorpen die u onderweg tegenkomt niet correct weet te situeren. Zo stelde u dat de dorpen Noorkai, Shalozan, Luqmankhel in het zuiden liggen (CG p.8). Echter, op de kaart blijkt duidelijk dat deze dorpen, gelegen in de richting van Parachinar, duidelijk in het oosten liggen. (...). Gevraagd om Parachinar zelf te situeren moest u aanvankelijk het antwoord schuldig blijven (CG p.8). Wanneer de vraag vervolgens aangepast werd aan uw persoonlijk referentiekader (met name werd u gevraagd waar de zon staat wanneer u naar maandelijksse gewoonte in de ochtend naar Parachinar vertrok), antwoordde u foutief dat Parachinar in de richting van de zonsondergang (westen) ligt (CG p.9), om pas na confrontatie met uw tegenstrijdige uitspraken alsnog aan te geven dat het in het oosten ligt (Ibid.). Dergelijke foutieve en moeizame antwoorden op vragen waarvan verwacht mag worden dat ze evident zijn voor iemand die daadwerkelijk zijn hele leven in Pewar woonde en regelmatig naar Parachinar reisde, ondergraven de geloofwaardigheid van uw herkomst uit deze regio des te meer.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u als landbouwer werkte op de velden van uw familie. U gaf aan dat u enkel granen en rode bonen teelde (CG p. 4). Groenten kocht u naar eigen zeggen in Parachinar, omdat u noch ander landbouwers in uw regio groenten zouden telen (CGp.13). Gevraagd naar de gewassen op de velden van andere dorpelingen, stelde u expliciet: "allemaal enkel granen, sommige mensen kweekten ook aubergines, maar dat zijn uitzonderingen" (CG p13). Nochtans is Pewar volgens de informatie waarover het CGVS beschikt net gekend omwille van zijn fruit en groenten (zie informatie toegevoegd). Uw beweerde profiel van landbouwer afkomstig uit Pewar komt hiermee dan ook nog

verder op de helling te staan, te meer daar uw onwetendheid kernelementen uit uw – voorgehouden - leefwereld betreft.

Eenzelfde bemerking geldt wat betreft uw kennis van de tribale maatschappij waaruit u nochtans afkomstig zou zijn. Hoewel de stamstructuren in uw regio van herkomst nog steeds een doorslaggevende rol speelt in het maatschappelijk bestel en tevens een rol spelen in de regelmatige opflakkeringen van geweld in de regio, blijkt u onaannemelijk slecht op de hoogte te zijn van de stamstructuren en stamverhoudingen in uw (naaste) omgeving. Zo gaf u aan tot de Alizai-stam te behoren (CG p.2), waarvan u kon situeren dat ze tot de Turi behoren, samen met de Ghondi khel, Doparzaï, Mastu Khel, en Hamza Khel (CG p.14-15). Wanneer u gevraagd werd de stammen in Kurram Agency op te sommen gaf u aan dat er 6 stammen zijn in Khyber Agency. U somde spontaan voorname stammen op en voegde hier tevens de Bangash aan toe (CGp.14-15). U gevraagd of de Bangash eveneens deel uitmaakten van de Turi-stam, antwoordde u opmerkelijk genoeg bevestigend (Ibid.). Nochtans vormen de Bangash een afzonderlijke stam en behoren zij in het geheel niet tot de Turi. Meer zelfs, historisch gezien leven de Bangash en de Turi, waartoe u behoort, op gespannen voet (zie info toegevoegd). Zo werd bij wijze van voorbeeld in maart 2015 - vlak voor uw vermeend vertrek uit uw land van herkomst - nog een 55 jaar aanslepende twist tussen beide stammen opgelost met behulp van een jirga en de tussenkomst van de political agent (zie COI focus in bijlage, p. 7). Uw verklaringen zijn dan ook op zijn zachts gezegd opmerkelijk te noemen. Er werd u vervolgens nog gevraagd of de Bangash ook soennieten kunnen zijn, waarop u te kennen gaf dat dit niet mogelijk is (CG p.5). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd dat de Bangash stam zowel soennieten als sjiieten omvat, waarbij de sjiieten een kleine minderheid zouden vormen. Het is hoogst opmerkelijk dat u er niet in slaagt om de Bangash, na de Turi de grootste stam in Kurram Agency, correct te duiden en op een juiste manier te verhouden ten opzichte van uw eigen stam. De geloofwaardigheid van uw herkomst uit het stamgebied, hetgeen u net zou ontvlucht zijn omwille van spanningen tussen Sjiieten (Turi) en soennieten (ondermeer de Bangash), komt dan ook nog verder in het gedrang. U noemde naast de Turi-substammen en de Bangash-stam geen andere stammen die Kurram Agency zouden bevolken (CG p14-15). U gaf zelfs expliciet te kennen: "Maar in Kurram Agency zijn we allemaal Turi", en ontkende dat er nog andere stammen zouden wonen (CG p.15). Nochtans wordt uw directe omgeving, ondermeer uw dorp Pekar en buurdorpen Tari Mangal en Kotri Mangal, bevolkt door de Mangal stam. (...) Dat u zelfs de stammen in uw directe omgeving niet blijkt te kennen, tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Pekar nog verder aan. Hier kan nog bij aangestipt worden dat uw verklaringen op dit vlak duidelijk inconsistent zijn. Immers, uit uw verklaringen moet blijken dat in Kurram Agency enkel Turi-stammen wonen en alle Turi sjiiet zijn (CG p. 14-15). Desondanks gaf u te kennen dat het door u genoemde dorp Delosan, dichtbij Pekar (hetgeen overigens door het CGVS niet kon worden gelokaliseerd) zouden bevolkt worden door soennieten (CG p.8). Uw incoherente verklaringen kunnen dan ook wijzen op het ingestudeerde karakter van uw antwoorden.

Ook uw algemene kennis van de actuele situatie in uw herkomstregio laat danig te wensen over. Hoewel u verklaarde analfabeet te zijn, mag van iemand die zijn thuisland verlaat omwille van religieuze spanningen en religieus geïnspireerd geweld toch verwacht worden een zeker basiskennis te hebben van de voornaamste feiten en belangrijkste aspecten van deze problematiek. Het is dan ook markant dat u slechts in opmerkelijk vage termen de veiligheidssituatie in uw regio sinds 2007 kan beschrijven. Zo gaf u weliswaar aan dat er manifestaties waren van sjiieten en soennieten en dat het geweld toenam (CG p.15). De aanleiding voor het geweld omschreef u als: "er waren slogans tegen elkaar" (CG p.16). Gevraagd om dit concreter te situeren, kwam u niet verder dan : "in 2007 begon het. En dan braken gevechten tussen beide kanten uit." (CG p.16). Gevraagd wat er sindsdien nog gebeurde, kwam u wederom niet verder dan het vage: "het geweld begon van 2007 tussen sjiieten en soennieten. Er waren twee bomexplosies in 2012" (CG p16), wat wijst op het ingestudeerde karakter van uw – erg vage – verklaringen. Immers, zo vermeldde u spontaan enkel twee bomexplosies in 2012, zonder enige melding te maken van andere belangrijke of recentere incidenten. Gevraagd wat er behalve deze twee explosies (u kon ze niet preciezer situeren in de tijd, CG p.16) nog gebeurde tussen 2007 en 2012, kon u slechts aangeven: "er waren explosies, maar ik ken de datum niet" (CG p.16). (...) Geconfronteerd met de bedenking dat het mag verbazen dat u wel nog 2 explosies noemt die plaatsvonden in 2012, maar zich niets kan herinneren over 2013 (toen nota bene een zeer zware dubbele bomaanslag plaatsvond in Parachinar (...)), wat recenter is dan de door u vermeldde feiten, herhaalde u slechts categoriek: "Ik herinner me niet over 2013"(CG p.19). Het is volstrekt onaannemelijk dat u, die tot voor kort in Pekar woonde en regelmatig naar Parachinar ging, zich niet meer zou kunnen herinneren dat in die stad, (...) zo recent als juli 2013, een zware bomaanslag plaatsvond, te meer daar u van deze aanslag zelf (...) persartikel voorlegt ter staving van uw asielaanvraag.

Ook uw kennis van de religieuze groeperingen die in uw streek actief zijn, en die verantwoordelijk zijn voor de precare veiligheidssituatie omwille waarvan u uw land van herkomst verliet, is ontoereikend. Zo kan u, gevraagd naar sjjiitische gewapende groeperingen, wel enkele sjjiitische organisaties opsommen, maar dient u daarentegen, gevraagd naar soennitische gewapende groeperingen, het antwoord volledig schuldig te blijven (CG p.13, p.18), wat hoogst eigenaardig is aangezien u net claimt het geweld van deze soennitische groeperingen ontvlucht te zijn. Dat u desgevraagd geen enkele soennitische militie kan noemen, is dan ook frappant en tast de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Kurram Agency en uw voorgehouden vrees nog verder aan.

Ook omtrent de lokaal erg belangrijke politieke en religieuze leidersfiguur Agha Muhammad Nawaz Irfani, die vrij kort voor uw verklaard vertrek werd vermoord, kon u opvallend weinig toelichting geven. Zo wist u wel correct aan te geven dat Irfani een imam is die een belangrijke leidersrol speelt in de Parachinar regio, en dat deze man vermoord werd in Islamabad. Echter, gevraagd naar een situering in de tijd stelde u dat hij 7 à 8 maanden geleden zou vermoord zijn (CG gehoor 24/09/2015, p. 11), wat induist tegen de informatie beschikbaar (waarvan een kopie toegevoegd aan het administratieve dossier), waaruit duidelijk blijkt dat Irfani reeds op 26/11/2014 werd doodgeschoten. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u in het geheel niet op de hoogte bent van het feit dat Irfani reeds sedert februari 2014 in de ban werd geslagen naar aanleiding van een dispuut rond de verkiezingen van 2013, en sindsdien in Islamabad verbleef (CG p.11). Zo gaf u aan dat Irfani slechts 2 of 3 dagen in Islamabad vertoefde om een of andere reden, maar anders in Parachinar woonde (CG p.11).

Dient benadrukt dat van iemand die beweerd van geboorte tot vertrek steeds in hetzelfde dorp te hebben gewoond, mag verwacht worden dat hij met algemene informatie met betrekking tot zijn dichte leefwereld bekend is. Uw beweerde ongeletterdheid kan de pertinente hiaten in uw kennis van uw herkomst regio niet verklaren, te meer gezien gepeild werd naar algemene kennis aansluitend bij uw eigen leefwereld. Dat u als landbouwer een onaannemelijk beperkte kennis heeft van geografische en klimatologische elementen, en u, die het sektarische geweld zou ontvlucht zijn, daarenboven onaannemelijk weinig kennis heeft van de spanningen en het conflict in uw regio, is dan ook niet te verschonen. Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat ernstige bedenkingen rijzen met betrekking tot uw vermeende ongeletterdheid. Zo is het opvallend dat u tijdens het gehoor spontaan de schrijfwijze van de naam van uw dorp corrigeerde wanneer de tolk deze naam in westers schrift opschreef (CG p.3). Ook wanneer u gevraagd werd om zelf de naam van uw dorp en uw eigen naam op te schrijven kon u zich zonder enige aarzeling van deze taak kwijten, en schreef u beiden in westers schrift neer (zie kladblad 1), dit hoewel uw naam op uw identiteitskaart in het Urdu geschreven staat (...). U stelde van dorpsgenoten enkel uw naam te hebben leren schrijven (CG p.3), maar blijkt ook nog andere woorden te herkennen (CG p.3, p.22). Gevraagd of men in uw vermeende regio van herkomst, steeds in westerse tekens schrijft of ook een ander schrift gebruikt, verklaarde u: "neen, ze schrijven enkel zo" (CG p.3). Dat u, die verklaarde amper twee woorden te kunnen schrijven, enkel in westers schrift schrijft (...), ondermijnt niet enkel uw vermeende ongeletterdheid maar tevens uw vermeende herkomst uit de tribale gebieden in het Noord-Westen van Pakistan.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat tegenstrijdigheden werden vastgesteld wat betreft uw identiteitsdocumenten en reismodaliteiten. Zo stelde u in het kader van uw gehoor bij de DVZ nog dat u uw paspoort en identiteitskaart verloor aan de Turkse grens (DVZ verklaring rubriek 26A). Nochtans wist u uw identiteitskaart wel voor te leggen tijdens uw gehoor op het CGVS, hierbij verklarende dat deze in Pakistan was achtergebleven en ze u van daaruit door uw vader werd opgestuurd (CG p.21). Ook wat betreft uw paspoort lopen uw verklaringen danig uiteen. Zo gaf u ten overstaan van de DVZ nog te kennen dat u uw paspoort samen met uw identiteitskaart verloor, en voegde u hier nog aan toe dat uw paspoort geen visum bevatte (DVZ verklaring rubriek 26A). Tijdens uw gehoor op het CGVS daarentegen stelde u nooit een paspoort te hebben gehad (CG p.22). Uw verklaringen betreffende uw identiteitsdocumenten zijn dan ook manifest tegenstrijdig, wat uw algehele geloofwaardigheid geenszins ten goede komt.

Ook wat betreft de organisatie van uw reis valt op dat uw verklaringen allerminst consequent zijn. Zo stelde u bij de DVZ dat uw reis werd geregeld door een smokkelaar wiens naam u onbekend zou zijn. Uw vader zou hem hiervoor 900.000 Pakistaanse roepies (ofte 7.650 euro, bij benadering) betaald hebben (DVZ verklaringen rubriek 32). Ten overstaan van het CGVS daarentegen gaf u aan dat uw vader 9000 euro betaalde (CG p.23), en dit nota bene aan een smokkelaar die u bekend is onder de naam Hassan (CG p.21). Uw frappant tegenstrijdige verklaringen aangaande uw reismodaliteiten en identiteitsdocumenten ondersteunen de eerder vaststellingen met betrekking tot uw (recente) herkomst uit Kurram Agency, Pakistan, nog verder. Immers, uw bedrieglijke verklaringen met betrekking tot uw

reisweg doen vermoeden dat u vanaf een ander vertrekpunt en mogelijk op een ander tijdstip uw tocht naar Europa heeft aangevat.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat, gezien u bedrieglijke verklaringen aflegt aangaande uw herkomst en recente verblijfplaatsen, u het CGVS niet in staat stelt om een juist oordeel te vellen aangaande eventuele problemen bij een terugkeer naar Pakistan. Aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw recent vertrek uit Peshawar, Kurram Agency (FATA), kan aan uw asielmotieven (i.e. uw vrees jegens het veralgemeend geweld in deze regio) evenmin geloof gehecht worden.

Het CGVS erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas en Khyber-Pakhtunkhwa. Doch, aangezien uw verklaringen omtrent uw herkomst en recent verblijf in deze regio niet aannemelijk zijn, komt u niet in aanmerking voor de bescherming geboden door de Vluchtelingenconventie noch voor de subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden kunnen ombuigen. (...) Aan documenten kan bovendien slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente, plausibele verklaringen ondersteunen, wat in casu niet het geval is. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, kan aan deze documenten dan ook geen bewijswaarde worden gehecht, te meer gezien de inhoud van sommige van deze documenten moeilijk te rijmen valt met uw eigen verklaringen, én de herkomst van deze documenten hoogst dubieus te noemen valt. Zo heeft u zelf kennelijk geen kennis van de inhoud van deze documenten, naar eigen zeggen omdat u ongeletterd bent (CG p.22). U zou deze documenten per email ontvangen hebben van uw (nochtans) ongeletterde vader (CG p.22). Uw toelichting hierbij, als zou uw vader hiervoor de hulp hebben gekregen van een zekere I.(...) (CG p.21-22), waarover u voor het overige geen nadere details of uitleg kan verschaffen, roept enkel nog verder vragen op met betrekking tot de authenticiteit en herkomst van de door u voorgelegde kopies. Hier kan ten overvloede nog aan toegevoegd worden dat de inhoud van sommige van deze documenten moeilijk te rijmen valt met uw verklaringen, of zelfs manifest enige grondslag mist. Zo brengt u een kopie van een attest aan van de organisatie Anjuman-e-Hussa(i)nia, waarin melding wordt gemaakt van verschillende acties die u zou ondernomen hebben en dat u daarenboven het slachtoffer zou zijn geweest van verschillende pogingen tot kidnapping door de taliban. De vaststelling dat u zelf deze feiten op geen enkel ogenblik tijdens uw asielprocedure vermeldde, doet de reeds geringe bewijswaarde van dergelijke document verder teniet. Ook de krantenknipsels met betrekking tot een aanslag in juli 2013 en de lijst van slachtoffers van deze aanslag, opgesteld door de Haidari Bloodbank, doen de wenkbrauwen fronsen, aangezien u zelf tijdens het gehoor geenszins op de hoogte bleek van deze bewuste aanslag (zie supra). De kopie van het medische attest betreffende de verwonding van uw vader is overigens afkomstig van een ziekenhuis waarvan u de naam tijdens het gehoor schuldig diende te blijven (CG p.17). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat aan het amalgaam van de door u neergelegde documenten geen bewijswaarde kan worden gehecht. Ook de authenticiteit van uw identiteitskaart, over dewelke u reeds ernstig tegenstrijdige verklaringen aflegde, is in ernstige mate gecompromitteerd, gegeven het geheel van uw verklaringen. (...)"

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

De Raad merkt vooreerst op dat de in het verzoekschrift opgenomen uitvoerige theoretische uiteenzetting met betrekking tot de inhoud en draagwijdte van de geschonden geachte bepalingen en beginselen, alsook aangaande de bewijslast, niet van aard is om bovenstaande concrete vaststellingen te weerleggen.

Verzoeker stelt asiel te hebben aangevraagd omwille van de algemene onveiligheid in zijn regio ten gevolge van sektarische spanningen tussen sjiïeten en soennieten. Hij is van oordeel dat zijn vrees redelijk is en wordt verklaard door de algemene toestand in zijn regio, hetgeen het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zou kunnen betwisten gelet op de informatie aanwezig in het administratief dossier. Daarnaast zou zijn vrees ook worden verklaard door het lot van personen in een gelijkaardige situatie, hetgeen zou worden bevestigd door de door verzoeker voorgelegde documenten, alsook door de beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarin de vluchtelingenstatus werd toegekend aan personen die met

identiek dezelfde problematiek kampten als verzoeker en die tevens tot de Turi-stam behoren. Verzoeker meent op zijn minst een reëel risico te lopen op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn regio. De Raad dient verzoeker erop te wijzen dat een verwijzing naar de algemene toestand in zijn regio van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat hij aldaar werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). In de mate dat verzoeker er niet in slaagt afbreuk te doen aan de vaststellingen op grond waarvan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht mocht besluiten dat de neergelegde documenten enige bewijswaarde ontberen, kunnen in deze documenten geen objectieve aanwijzingen worden gevonden omtrent het lot dat personen in een gelijkaardige situatie als deze die verzoeker voorhoudt zouden hebben ondergaan. Er dient bovendien te worden opgemerkt dat elke asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afzonderlijk wordt onderzocht en individueel benaderd. De commissaris-generaal houdt bij het nemen van een beslissing steeds rekening met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de asielzoeker. Het gegeven dat de vluchtelingenstatus wél zou zijn toegekend aan personen die dezelfde problematiek aanhaalden als verzoeker en eveneens tot de Turi beweerden te behoren, is niet bij machte de geloofwaardigheid van verzoekers recente herkomst uit Kurram Agency, laat staan van zijn asielrelaas, te herstellen. Tot slot dient te worden aangestipt dat verzoekers nood aan subsidiaire bescherming omwille van een reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst niet correct kan worden ingeschat door de Belgische asielinstanties indien verzoeker in gebreke blijft een reëel zicht te bieden op zijn herkomst en recente verblijfssituatie. *In casu* kon worden vastgesteld dat verzoeker zijn herkomst uit en recent verblijf in Pewar, Kurram Agency doorheen zijn verklaringen en op basis van de door hem voorgelegde documenten niet aannemelijk heeft gemaakt, zodat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

In de mate dat verzoeker van mening is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen onderzoek heeft verricht naar zijn individuele concrete situatie door zijn asielrelaas niet te beoordelen, gaat hij eraan voorbij dat een onderzoek van de persoonlijke asielmotieven zich logischerwijze niet opdringt wanneer een asielzoeker zijn (recente) herkomst uit het land of het gebied waarin hij deze motieven situeert niet aannemelijk maakt. *In casu* kan op basis van de in de bestreden beslissing weergegeven pertinente vaststellingen geen geloof worden gehecht aan verzoekers (recente) afkomst uit Kurram Agency, zodat de geloofwaardigheid van de persoonlijke gebeurtenissen die zich er volgens verzoeker hebben voorgedaan alleen al om die reden in ernstige mate wordt ondermijnd. De Raad is van oordeel dat de geloofwaardigheid van verzoekers asielmotieven bijkomend ondergraven wordt door de opmerkelijke vaststelling dat verzoeker en zijn familie volgens de door hem voorgelegde brief van de organisatie Anjuman-e-Hussa(i)nia zouden zijn bedreigd door de taliban en dat verzoeker het slachtoffer zou zijn geweest van meerdere pogingen tot ontvoering door de taliban, maar dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker van deze feiten op geen enkel ogenblik melding heeft gemaakt tijdens zijn asielprocedure.

Wat betreft zijn ondermaatse geografische kennis, voert verzoeker aan dat er geen rekening werd gehouden met zijn persoonlijkheid, leeftijd en intellectuele vermogens. Verzoeker merkt op dat hij geen opleiding heeft genoten en ongeletterd is. Er zou van hem niet mogen worden verwacht dat hij een geheel accurate geografische omschrijving geeft van zijn regio en de omliggende gebieden. Hij stelt geantwoord te hebben in de mate van het mogelijke en in functie van zijn kennis, opleiding en intellectuele vermogens. Uit het gehoorverslag blijkt volgens verzoeker dat hij *"in het algemeen wel goed zijn regio (kan) situeren zoals van iemand van diens opleiding en beroepsachtergrond kan worden verwacht, te weten de basiskennis"*. Verzoeker gaat in op enkele vaststellingen van de bestreden beslissing teneinde deze te weerleggen dan wel de relevantie ervan in het licht van zijn voorgehouden beperkingen inzake scholing en geletterdheid te ontkrachten. Zodoende wenst verzoeker aan te kaarten dat hij niet van alles op de hoogte kan zijn, de waarheid heeft verteld en zijn regio heeft uitgelegd als een bewoner ervan en niet als een bioloog of aardrijkskundig expert.

Met dit betoog weerlegt noch verklaart verzoeker zijn gebrekkige geografische kennis over zijn beweerde regio van herkomst. Hij geeft vooreerst niet aan in welke zin zijn persoonlijkheid, leeftijd of intellectuele vermogens een hindernis vormen om een accurate beschrijving te geven van de voornaamste geografische referentiepunten (bergpassen, waterlopen, omliggende dorpen en regio's) uit zijn directe omgeving en deze correct in de ruimte te situeren. Van iemand die beweert zijn hele leven in een bepaalde regio te hebben gewoond mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij met enig gemak

naburige plaatsen kan situeren ten opzichte van het eigen geboortedorp, kan aangeven hoelang de wegen gesloten zijn door de jaarlijkse sneeuwval en weet heeft van de aanwezigheid van duidelijk zichtbare waterlopen, en dit ongeacht zijn (relatief) jeugdige leeftijd, opleiding of intellect. Het betreft in deze context dan ook geenszins de kennis van een expert. Waar verzoeker opmerkt dat hij wel degelijk een Afghaanse regio kon noemen die vlakbij zijn dorp (Pewar) ligt, blijkt uit het gehoorverslag dat verzoeker de plaats “*Sherena*” noemde, waarvan hij zelf aangaf dat het een stad is (stuk 5, gehoorverslag, p. 4, 5). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier grenst Pewar aan de Tora Bora-regio in Afghanistan. Dat verzoeker er wel van op de hoogte is dat de wegen gesloten zijn bij hevige sneeuwval, neemt niet weg dat hij verklaarde dat de wegen dan ongeveer drie dagen geblokkeerd zijn (stuk 5, gehoorverslag, p. 6), terwijl uit informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat deze situatie tot wel vijf maanden per jaar kan aanhouden. Van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat hij de dorpen die hij vernoemde correct kan situeren en kan aangeven of er zich in zijn regio natuurlijke waterlopen bevinden en moet na confrontatie van zijn verklaringen met de in het administratief dossier aanwezige informatie worden besloten dat deze kennis bij hem ontbreekt. Nog daargelaten dat verzoeker de in de bestreden beslissing gemaakte bedenkingen bij zijn beweerde ongeletterdheid niet weerlegt – lager wordt ingegaan op verzoekers verweer dienaangaande – toont hij niet aan dat zijn analfabetisme of ongeschooldheid zijn verstandelijke vermogens aantast derwijze dat hij niet in staat zou zijn de geografie van zijn herkomstregio te kennen. Dat verzoeker zelf van oordeel is dat hij, gelet op zijn opleiding en beroepsachtergrond, zijn regio in het algemeen wel goed kan situeren, doet aan het voorgaande geen afbreuk.

Met betrekking tot de in de bestreden beslissing geuite twijfel aangaande verzoekers profiel van landbouwer afkomstig van Pewar, wenst verzoeker op te merken dat hij enkel granen teelde en hij de zaken enkel kan weergeven zoals hij ze beleefd heeft. Hij wijst erop dat hij een eenvoudig landbouwer is en geen landbouwkundig ingenieur. Verzoeker is daarenboven van mening dat het rapport over de landbouw in zijn regio, aanwezig in het administratief dossier, niet kan worden aangewend om zijn landbouwactiviteit in vraag te stellen aangezien dit dateert van 1990, zijn geboortjaar. Zodoende weerlegt verzoeker de concrete vaststellingen omtrent zijn gebrekkige kennis van de landbouwactiviteiten in zijn regio evenwel niet en maakt hij voormeld profiel niet aannemelijk. De Raad wijst erop dat in het administratief dossier, behalve het rapport waarnaar verzoeker verwijst, ook een afdruk van een Wikipedia-pagina is opgenomen die voor het laatst werd gewijzigd op 13 september 2014 en waarin wordt bevestigd dat Pewar gekend is omwille van zijn fruit en groenten. Verzoeker brengt overigens zelf geen informatie bij waaruit blijkt dat de informatie vervat in voormelde bronnen niet actueel of correct zou zijn.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn tribale affiliatie opwerpt dat hij daarover heeft verteld wat hij weet, waaruit volgens hem het doorleefde en niet-ingestudeerde karakter van zijn kennis mag blijken, en dat rekening houdend met zijn zeer beperkte scholingsgraad, zijn professionele achtergrond als landbouwer, zijn jonge leeftijd en zijn ongeletterdheid niet meer van hem kan worden verwacht, weerlegt noch verklaart hij de pertinente vaststellingen dienaangaande. De Raad acht het niet aannemelijk dat een lid van de Turi de Bangash als onderdeel van de eigen stam omschrijft (stuk 5, gehoorverslag, p. 15), terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het een aparte stam betreft die onlangs een decennialang dispuut met de Turi heeft bijgelegd (COI Focus “*Pakistan. Actuele situatie Kurram Agency*” van 21 september 2015). Uit diezelfde informatie blijkt dat de soennieten onder de Bangash de grote meerderheid uitmaken, daar waar verzoeker aangeeft dat er geen soennitische Bangash-leden zijn (stuk 5, gehoorverslag, p. 15). De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op diens bewering zijn herkomstregio te zijn ontvlucht omwille van de sektarische spanningen tussen sjiïeten en soennieten, de Bangash niet correct weet te situeren binnen de stammenstructuur en het sektarische spectrum van de Afghaanse maatschappij indien hij daadwerkelijk afkomstig is uit Pewar in Kurram Agency. In de mate dat tijdens het gehoor gepeild werd naar kennis aangaande zijn eigen tribale identiteit, kan verzoeker niet ernstig menen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkbaar van hem verwacht “*om de tribale maatschappij te omschrijven als een antropoloog*”.

Betreffende zijn beperkte algemene kennis van de actuele situatie in zijn herkomstregio, stelt verzoeker dat er geen rekening werd gehouden met zijn profiel van ongeschoolde en ongeletterde. Hij wijst erop dat hij correct kon weergeven dat de problematiek tussen soennieten en sjiïeten in zijn regio in 2007 begon en meent dat hij het geweld kon situeren. Dat hij zich over het exacte tijds kader van de bomexplosies heeft vergist, zou hem niet kunnen worden verweten aangezien hij correct aangaf dat er explosies waren en deze de aanleiding van het probleem waren. Dit zou aangeven dat zijn kennis niet ingestudeerd is maar wel doorleefd. Deze uitleg overtuigt de Raad niet, in de mate dat ze de pertinente

vaststellingen van de bestreden beslissing weerlegt noch verklaart. Een zekere basiskennis van de voornaamste religieus geïnspireerde incidenten die zich in het recente verleden in verzoekers beweerde regio van herkomst hebben voorgedaan veronderstelt geen scholing of geletterdheid, nu het gebeurtenissen betreft die zich afspelen in zijn eigen leefwereld. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in het geheel niet ingaat op de pertinente vaststelling dat verzoeker zich tijdens zijn gehoor niets meer bleek te herinneren van de dubbele zelfmoordaanslag die in juli 2013 plaatshad in Parachinar, een incident waarover hij nochtans zelf een persartikel bijbracht. Door zonder meer te verwijzen naar zijn profiel weerlegt of verklaart verzoeker evenmin de vaststellingen aangaande zijn ontoereikende kennis van sektarisch geïnspireerde gewapende groeperingen en de religieuze leidersfiguur Nawaz Irfani.

Waar verzoeker met betrekking tot zijn beweerde ongeletterdheid aanvoert dat hij enkel zijn naam en de naam van zijn dorp kan schrijven omdat andere dorpelingen hem dat zouden hebben geleerd, herhaalt hij slechts wat hij tijdens zijn gehoor aanhaalde maar weerlegt hij de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing niet. Waar verzoeker opwerpt dat een dergelijke vaststelling niet tot gevolg kan hebben dat zijn afkomst uit Pekar in vraag wordt gesteld, wijst de Raad erop dat het hier slechts één element betreft naast meerdere andere die samen het oordeel schragen dat verzoeker zijn profiel van ongeletterde landbouwer uit Pekar niet aannemelijk maakt.

Verzoeker stelt dat hij geen paspoort heeft en meent dat hem niet kan worden verweten dat de Dienst Vreemdelingenzaken daarover iets anders heeft neergeschreven. Het betreft hier volgens hem een detail uit zijn asielrelaas en geen kernelement ter beoordeling daarvan. Volgens verzoeker is het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet "*het determinerende interview*", maar wel dat op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarbij eerder verkeerd opgeschreven informatie zou kunnen worden rechtgezet. De exacte kostprijs van zijn reis alsook de naam van de smokkelaar beschouwt verzoeker evenmin als determinerende elementen ter beoordeling van zijn asielrelaas, aangezien ze geen verband houden met de vrees die verzoeker beweert te koesteren in zijn herkomstregio. Verzoeker stelt dat het Commissariaat-generaal uit de verklaringen met betrekking tot zijn reisweg onmogelijk kan afleiden dat hij vanaf een ander vertrekpunt of op een ander tijdstip zijn tocht naar Europa heeft aangevat. De uitleg dat de vastgestelde tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen aangaande zijn identiteitsdocumenten zou berusten op een vergissing door de Dienst Vreemdelingenzaken is een blote bewering die verzoeker op geen enkele wijze staft en die door de Raad niet wordt aanvaard. Verzoeker kan niet worden gevolgd indien hij de mening zou zijn toegedaan dat zijn verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken een vrijblijvend karakter zouden hebben of op zichzelf minder doorslaggevend zouden zijn dan de verklaringen afgelegd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Voor de doeleinden van het onderzoek naar verzoekers nood aan internationale bescherming is de schriftelijke neerslag van wat werd verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken in beginsel even determinerend als het gehoorverslag en kunnen daarin slechts correcties worden aangebracht voor zover daarvoor valabele argumenten worden aangedragen, *quod non in casu*. De Raad is van oordeel dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn identiteitsdocumenten en reismodaliteiten de geloofwaardigheid van zijn recente vertrek uit Pekar, Kurram Agency in ernstige mate ondermijnen. Gelet op de directe negatieve weerslag van deze bevinding op verzoekers algehele geloofwaardigheid, doet het gegeven dat de elementen waarover verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd geen verband houden met zijn asielrelaas als dusdanig hier dan ook niet ter zake.

Verzoeker betreurt het feit dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen bewijswaarde hecht aan de door hem voorgelegde documenten "*zonder de bewijskracht ervan te onderzoeken of na te gaan*". Hij meent tevens dat hem niet kan worden verweten dat hij nooit heeft vermeld dat hij het slachtoffer is geweest van verschillende pogingen tot ontvoering door de taliban. Dat dit hem toch kwalijk wordt genomen bevestigt volgens verzoeker des te meer dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn individuele asielrelaas niet heeft beoordeeld. Verzoeker wijst er in dit verband op dat het aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt om de vragen te stellen en te peilen naar alle relevante feiten die determinerend zijn ter beoordeling van een asielaanvraag. De Raad wijst verzoeker erop dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Verzoeker gaat bovendien niet in op de in de bestreden beslissing gemaakte vaststelling dat de inhoud van sommige documenten geen weerklank vindt in zijn verklaringen en de herkomst van de documenten hoogst dubieus te noemen valt. Verzoeker kan niet worden gevolgd

waar hij suggereert dat het Commissariaat-generaal de verantwoordelijkheid draagt voor het feit dat hij tijdens zijn procedure met geen woord heeft gerept over de pogingen tot ontvoering waarvan hij nochtans volgens een door hem bijgebracht document het slachtoffer zou zijn geweest. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Verzoeker toont niet aan dat hij de gelegenheid niet zou hebben gehad om dit element, dat onmiskenbaar belang vertoont voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming, op enig moment tijdens zijn procedure aan te brengen.

Waar verzoeker het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijt enkel vast te stellen dat hij niet uit het noordwesten van Pakistan komt maar niet na te gaan uit welke regio hij dan wel zou komen en wat het lot is van “asielterugkeerders” naar Pakistan, wijst de Raad hem erop dat het aan de kandidaat-vluchteling toekomt om correcte en relevante informatie aan te brengen teneinde de Belgische asielinstanties in staat te stellen zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van zijn afkomst en verblijfssituatie voorafgaand aan zijn komst naar België. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker onaannemelijke verklaringen heeft afgelegd aangaande zijn (recente) herkomst uit Kurram Agency in Pakistan en dat hij de asielinstanties aldus verhindert vast te stellen uit welke regio of welk land hij dan wel recent afkomstig is.

Uit het bovenstaande mag ten overvloede blijken dat verzoeker niet kan worden gevolgd waar hij stelt dat zijn asielaanvraag niet op individuele wijze werd beoordeeld en er geen rekening werd gehouden met de door hem afgelegde verklaringen en overgelegde documenten of met zijn individuele situatie en persoonlijke omstandigheden. Verzoeker geeft niet aan welke informatie waaruit *in concreto* blijkt dat hij aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden door de Belgische asielinstanties werd veronachtzaamd, noch welke feiten “*die niet met stellige zekerheid maar met mate van waarschijnlijkheid door verzoeker bewezen werden*” van aard zijn de toekenning van internationale bescherming *in casu* te rechtvaardigen. Verzoekers persoonlijkheid, leeftijd of intellectuele vermogens werpen geen ander licht op de beoordeling van zijn asielaanvraag, in de mate dat hij nergens aangeeft, laat staan aantoon, in welke zin deze elementen zijn verklaringen op nadelige wijze zouden hebben beïnvloed. Verzoekers mening dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd op beweerde tegenstrijdige en inconsistente verklaringen met betrekking tot minder relevante details, zoals de reisroute, geografische kennis van de regio van afkomst of data in het verleden en bewijsdocumenten naast zich neer heeft gelegd om te besluiten tot verzoekers ongeloofwaardigheid, doet geen afbreuk aan het geheel van de vaststellingen op basis waarvan terecht kon worden geoordeeld dat aan zijn verklaringen geen geloof kan worden gehecht respectievelijk aan de documenten geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Verzoeker meent tevens dat er geen rekening is gehouden met het feit dat hij verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er is gebeurd en dat van hem niet mag worden verwacht dat hij van alles en van elk detail op de hoogte is. De Raad is van oordeel dat het voorgaande geen afbreuk doet aan verzoekers plicht om zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De vastgestelde onwetendheden en inconsistenties vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details. Verzoeker brengt evenmin objectieve elementen bij die er op wijzen dat hij daadwerkelijk getraumatiseerd is, derwijze dat dit een invloed zou kunnen hebben op zijn verklaringen. Waar verzoeker opwerpt dat van hem niet mag worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert ook bewijst, stelt de Raad vast dat verzoeker tot op heden geen enkel geloofwaardig stuk neerlegt waaruit zijn recente herkomst uit Kurram Agency of zijn problemen met de taliban blijken. Waar verzoeker tot slot benadrukt dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, maar moet worden bewezen en kritiek uit op “*het feit dat het CGVS sommige van zijn verklaringen zomaar éézijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig*”, minimaliseert hij de vastgestelde incoherenties, zonder hiervoor *in*

concreto enige verklaring aan te brengen, doch weerlegt hij de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing die steun vinden in het administratieve dossier, niet.

Gelet op het bovenstaande kan verzoeker niet volhouden dat *in casu* aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet zou zijn voldaan. Derhalve kan hem het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk.

Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers herkomst, (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Ter terechtzitting van 19 februari 2016 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een verklaring van de International Organization for Migration (IOM) van 10 december 2015 voegt waarin wordt gesteld dat ingevolge de huidige situatie in Pakistan de organisatie van vrijwillige terugkeer tot nader order wordt geschorst. De Raad stelt vast dat het document van het IOM een fotokopie betreft en dat er blijkbaar een gedeelte van de tekst is verwijderd of weggevalen. Uit de resterende bewoordingen kan echter wel worden afgeleid dat het om een individueel geval betreft daar wordt gesteld als volgt: *“En raison de la situation actuelle en Pakistan, l'organisation de retour volontaire est suspendu jusqu'à nouvel ordre et donc n'est pas possible pour le moment. Sur la base des éléments mentionnés ci-dessus, l'OIM ne peut pas donner de suite favorable à cette demande de retour volontaire vers la Pakistan jusqu'à nouvel ordre.”*(eigen onderlijning). Uit het stuk blijkt bovendien uitdrukkelijk dat de beoordeling van iedere aanvraag op individuele basis gebeurt. De elementen op basis waarvan men in het voorliggend geval tot dat besluit kwam (*“Sur la base des éléments mentionnés ci-dessus”*) zijn echter niet bijgevoegd, dus het is evenmin mogelijk na te gaan op basis waarvan het IOM tot haar besluit kwam. Het desbetreffende stuk is dan ook niet bij machte de gedane vaststellingen te weerleggen.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.6. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in meest ondergeschikte orde, om zijn zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF